

Číslo 28, 29

05. júl

Dvojtýždenník

Založené v roku 2002

ročník 19

www.haniska.rimkat.sk

Svätých Cyrila a Metoda.

Prvé čítanie: Ich meno žije s pokolenia na pokolenie.

(Sir 44, 1. 4-7. 11-15)

Žalm: Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium. (Ž 117, 1. 2)

Druhé čítanie: Na dielo služby, na budovanie Kristovho tela.

(Ef 4, 1-7. 11-13)

Evanjelium: Chod'te a učte všetky národy.

(Mt, 28, 16-20)

Každý z nás celý život čosi hľadá. Jeden šťastie, iný zdravie, ďalší bohatstvo. Všetci však hľadáme ešte kohosi – hľadáme Boha. A hoci svätý Ján píše, že Boha nikto nikdy nevidel, my ho hľadáme. Túžime vidieť jeho tvár. Keď si zoberieme akýsi prierez dejinami, zistíme, že človek vždy hľadal Boha, ale kráčať pri tomto hľadaní rôznymi cestami. Keď bol na počiatku svojej existencie viac spätý s prírodou, hľadal obraz Boha v rozličných prírodných divoch a úkazoch. Bol to však pravý obraz Boha? Nie, lebo asi pred 3 až 4 tisíc rokmi Boh zjavuje človeku inú tvár. Je to tvár osobného Boha, a tak sa dáva spoznať Abrahámovi a jeho rodine. Ukazuje tvár Boha, ktorému na človeku záleží, ktorý sa o človeka stará. Z úzkeho rodinného kruhu praotca Abraháma sa pomaly ich poznanie Boha rozširuje do celého ľudstva. Pričinil sa o to s Božou pomocou sám Abrahám a jeho nasledovníci, ktorí svojím životom a postojom k Bohu ho takto predstavili svetu.

My, ktorí žijeme 5000 rokov po tejto udalosti, mali by sme sa spýtať, ako v našej dobe predstavujeme Božiu tvár tomuto svetu. S bolesťou musíme konštatovať, že Božia tvár aj našim pričinením a pričinením našich predkov sa stala akási zahmlená. Mnohí teológovia sa zamýšľali nad tým, prečo v 19. storočí nastala kríza v riešení sociálnej otázky, prečo mnohé sociálne skupiny vo veľkej miere odpadli od Cirkvi, a prečo mnohí deformovali jej učenie. Prišli k záveru, že my, kresťania, sme svetu ukazovali nepravú tvár Boha.

Preto v dnešný deň si všetci musíme veľmi dobre uvedomiť, že život človeka, ktorý verí v Boha, berú iní ako Boží obraz v tomto svete. Tento obraz prináša do spoločenstva, v ktorom sa pohybuje a žije. Po 2. vatikánskom koncile nastala dišputa medzi katolíckym kardinálom a východným patriarchom Maximosom IV. o Božom obraze v tomto svete. Po skončení dišputy, napísal patriarcha otvorený list s názvom: Boh, v ktorého neverím. V ňom skúma pravú tvár Boha a zároveň poukazuje, ako sme ju my zahmlili a znetvorili. List tak veľmi zapôsobil na čitateľov, že mu posielali naň odozvy. Napríklad, mladý kresťan zo Španielska napísal, že po prečítaní listu sa pevne rozhodol byť hlásateľom pravej tváre Božej vo svete, vstúpil do seminára a stal sa kňazom. Počujme, čo patriarcha píše:

Nikdy nebudem veriť v Boha, ktorý by sa nezaujímal o človeka a nemal v ňom záľubenie, ktorý by si prial, aby som sa ho bál, a ktorý by striehol na človeka, ako ho „nachytať“ pri hriechu, ktorý by vyžadoval, aby sme každú skúšku urobili na výbornú, ktorý by hrozbou ohňa trestal každú ľudskú radosť.

Nebudem veriť v Boha neschopného pochopiť, že deti sa niekedy zatúlajú, že aj zabúdajú, ktorý by neponúkol nové stretnutie tomu, kto ho opustil, ktorý by nemal pre každého človeka zvláštne, osobné a len jemu určené slovo, ktorý by prekážal človeku v raste, v premene seba a sveta, ktorý by bol nepriateľský k hmote, ktorý by bol nepriateľský k sexualite, ktorý by nebol láska a nedokázal premeniť na lásku všetko, čoho sa dotkne, ktorý by navždy zničil telo, namiesto toho, aby ho vzkriesil, ktorý by sa staral iba o duše, a nie o ľudí, ktorý by mal záľubu len v bolesti.

Nebudem veriť v Boha ľudí, ktorí si myslia, že milujú Boha, keď nemilujú ľudí vo svojom okolí, ktorí chodia do kostola, a pritom neprestávajú klamať, kradnúť, podvádzať a donášať, ktorí si nikdy nezašpinia ruky a nič neriskujú.

Nebudem veriť v Boha, ktorý by v mene nádeje na večný život bránil úsilie o pretvorenie tohto sveta, v Boha kazateľov, ktorí majú odpoveď na každú otázku, v Boha, ktorý by bol monopolom len jednej cirkvi, rasy, či kultúry, ktorý by nebol prítomný všade, kde sa ľudia majú radi, ktorého by bolo možné stretnúť len v kostole, v Boha – naivného starčeka, ktorého je možné zneužívať podľa vlastnej chuti, v Boha, ktorého by mohli pochopiť len ľudia múdri a zrelí, v Boha bez tajomstva, v Boha, v ktorého by som nemohol dúfať proti všetkej nádeji.

Poriadok bohoslužieb po 15. nedeli v CO
od 13.7. do 19.7. 2020

Pondelok 13.7.	féria	7:00	Kláštor	†Ladislav Veles
		18:00	Bočiar	†Mária a Ondrej Beli ml.
Utorok 14.7.	féria	7:00	Haniska	† Anastázia Kováčová
Streda 15.7.	Sv. Bonaventúru, biskupa uč. Cirkvi	17:00	Sokol'any	Za ZIP Alžbety Semanovej Rác.
		18:00	Haniska	Za ZIP pre jubilatky
Štvrtok 16.7.	Panny Márie Karmelskej	7:00	Kláštor	†Vincent Mikloš
Piatok 17.7.	Sv. Andreja Svorada a Benedikta, pustovníkov	18:00	Sokol'any	†František a Margita Pástorovi
		18:00	Haniska	†Margita Petrillová, 1. v.ýr.
Sobota 18.7.	Panny Márie v sobotu	7:00	Haniska	†Mária a Ondrej Palenčárovi
Nedeľa 19.7.	16. Nedeľa v CO	7:30	Haniska	†Mária Ivanová
		8:45	Sokol'any	†Božena Ondisová
		8:45	Bočiar	†Ján, Regina, Michal
		10:00	Haniska	†Margita a Michal Oravcovi

*„Správne verí ten, kto svoju vieru nepopiera tým, čo koná.“
(sv. Gregor)*

Poriadok bohoslužieb po 14. nedeli v CO
od 6.7. do 12.7. 2020

Pondelok 6.7.	Sv. Márie Goretti, panny a mučenice	7:00	Kláštor	† Alžbeta Rusnáková
		18:00	Bočiar	† Imrich Čonka
Utorok 7.7.	féria	7:00	Haniska	† Michal a Mária
Streda 8.7.	féria	17:00	Sokol'any	Poďakovanie Vincenta za 60r. života
		18:00	Haniska	† František Tkáč
Štvrtok 9.7.	féria	7:00	Kláštor	† Michal Onočko
Piatok 10.7.	féria	18:00	Sokol'any	† Oľga Vargová
		18:00	Haniska	† Mária Čarná
Sobota 11.7.	Sv. Benedikta, opáta, patróna Európy, sviat.	7:00	Haniska	† Ondrej a Bystrík Nigutovi
Nedeľa 12.7.	15. Nedeľa v CO	7:30	Haniska	† Ladislav Mikloš
		8:45	Sokol'any	† Ján a Margita Matisovi
		8:45	Bočiar	† Ján, Regina Ján Spišakovi
		10:00	Haniska	† Tomáš Kiss

- Na kostol v Haniske darovala B. známa 50.-€

- Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca činila:

Haniska - 327.-€; Sokol'any - 161.-€; Bočiar - 63.-€;